

valg; thi, naar Udvalget bliver saa talrigt, og navnlig naar flere Udvalg blive saa talrige, som det er foreslaaet at gjøre dette, vil det næsten blive umuligt for Medlemmerne at skjenke Sagerne en saa stor Forberedelse og Undersøgelse, som det er fornødent. Hvis atter i Nar ligesom i Fjor enkelte Medlemmer, nemlig de, der ere i Besiddelse af en større Arbejdsdygtighed, og hvem Thinget skjenker sin Tillid, skulle være optagne dels her i Salen og dels i Udvalgenes Møder fra den tidlige Morgen til den sildige Aften, vil det i høi Grad skade Forhandlingernes Gang, idet de Forhandlinger udenfor Thinget, der ere en nødvendig Betingelse for Samarbejdet og Sagens gode Fremme, derved blive umuliggjorte. Seg skal saaledes tillade mig at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Berg: Seg har ikke den Erfaring fra Arbejdet i Fjor som det ærede Medlem, der nu talte. Vi arbejdede i Fjor under Tryk og Følelsen af, at vi alligevel ikke bleve færdige, og det gjør noget meget væsentligt. Tilmed er man saaledes stillet i Nar, at man allerede har Nyttens af de forberedende Arbejder, der fandt Sted for dette Things Bedkommende i Fjor, ligesom man heller ikke tvivler paa, at Landsthinget vil have Nytte af at have havt Sagen til Behandling der. Derhos ere vi i Begyndelsen af Samlingen paa en langt tidligere Aarstid, end Tilfældet var i Fjor. Da nu dertil kommer, at det er en overordentlig vigtig Samfundsag, forekommer det mig nok, at den turde kræve den fuldstændig mulige Behandling i Udvalget, og det er en Sag, som man fra alle Sider har en levende Interesse af og med Hensyn til hvilken der dog hersker noget forskjellig Erfaringer fra de forskjellig Egne af Landet, hvilket efter min Opfattelse taler for at faae Udvalget saa talrigt, som jeg har foreslaaet. Seg tror ikke, at det i nogen væsentlig Grad vil forsinke Arbejdets Fuldførelse i Udvalget — noget er muligt, det indrømmer jeg — men der vindes ogsaa andre Fordele, som ellers vilde savnes. Det er ønskeligt, at, naar Udvalgets Arbejde kommer hertil, man da i dets Indstilling kan finde et Udtryk for Things Mening, og det er man sikkrere paa, naar et noget talrigere Udvalg har fremfat den, end naar et færvere Udvalg har gjort det.

Formanden: Folkethingetsmanden for Narhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har Ordet.

Winther: Seg frasalder Ordet.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

Bergs Forslag: At der nedsættes et Udvalg paa 15 Medlemmer vedtoges med 61 Stemmer mod 16.

Derved bortfaldt Hindenburgs Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Spalte 1469 ff.)

Winther: Dette Forslag er tidligere vedtaget af dette Thing i den Form, det her har; det har derefter været sendt til Landsthinget, hvor det blev behandlet i et Udvalg, som delte sig i et Flertal og et Mindretal, og hvoraf Flertallet indstillede, at man ikke skulde fremme Sagen videre, da den omhandlede en Gjenstand, som hørte sammen med Lovgivningen om Fattigvæsenet i Almindelighed. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at den mest praktiske Vej at gaa vil være den, at man søger at indsætte tilsvarende Bestemmelser i det Lovforslag, hvis 1ste Behandling nylig blev færdig, idet denne Grund til ikke at gaa ind paa Lovforslagets Realitet da er bortfaldet for Landsthingets Bedkommende. Det forekommer mig, at det vilde være spildt Ueiflighed nu videre at omtale en saadan fra dette Things Side færdig Sag, og jeg skal derfor blot endnu antyde, at enten kan en Enkelt stille Forslag i denne Retning til det nye nævnte større Forslag, eller ogsaa kan man overlade Forslaget til Udvalget, som naturligvis lettere kan faae dets Indhold sat igjennem, end den Enkelte er i Stand til. Seg skal indskrænke mig til disse Par Ord angaaende denne Sag, indtil nogen anden Uttring maatte fremkomme.

Indenrigsministeren: Det Forslag, som her foreligger, har jo ikke været Regjeringen ubekjendt, den Gang det Forslag, hvis 1ste Behandling vi nu have afsluttet, blev indbragt i det høitærede Thing. Naar man imidlertid i det Afnit af det nævnte Lovforslag, som omhandler Eftergivelse af Fattigunderstøttelse, ikke har troet at kunne gaa til at paalægge Sogneforstanderskaberne eller Kommunalbestyrelserne at eftergive Fattigunderstøttelse, saa ligger det naturligvis deri, at man ikke har anset det for rigtigt at gaa ind paa et saadant Paalæg. Det forekommer mig, at, saaledes som man een Gang for alle har stillet de kommunale Bestyrelser til Fattigspøragsmaalet, vil man ikke gjøre vel i at paalægge dem en Pligt til Eftergivelse som den, der nævnes her. Det er jo i det Hele et meget uegentligt Udtryk, som her er brugt, naar der tales om „Eftergivelse“; thi at give og eftergive maa jo dog forstaaes saaledes, at man frivillig efter Grunde giver, over-